

“ÅRHUNDREDETS PLAN” ER RELEVANT I 2007

Statsminister Poul Schlüter og daværende skatteminister Anders Fogh Rasmussen fremlagde i maj 1989 en økonomisk plan, der blev kendt som “Århundredets plan”. Planen blev aldrig gennemført. Dette notat skitserer hovedindholdet i planen, der skulle indføres på 10 år. Fokus i planen var at styrke dansk økonomi ved at slanke den offentlige sektor, indføre brugerbetaling og sænke marginalsatserne. I løbet af 10 år skulle skattetrykket sænkes med 8 pct. af BNP. Dette blev muliggjort af bl.a. en reduktion i det offentlige forbrug på 1½ pct. årligt, hvilket ville medføre 100.000 færre offentligt ansatte i løbet af 10 år. Herudover skulle bl.a. skatteværdien af rentefradrag og fagforeningsfradrag reduceres, ligesom grønne afgifter skulle hæves. Endeligt blev der lagt op til øget brugerbetaling. CEPOS har beregnet en 2007-version af planen. 1. fase ville indebære en øverste marginalsat på 45 pct., mens 2. fase vil bringe den øverste marginalsat ned på 34 pct. Dvs. den 4. laveste i OECD og lavere end i USA og England. Herudover ville selskabsskatten blive sænket fra 25 til 18 pct., hvilket ville være den 3. laveste selskabsskatteprocent i OECD. Planen ville ved en gennemførelse i dag bidrage væsentligt til håndteringen af de udfordringer, det danske samfund står over for. Reduktionen af den offentlige beskæftigelse ville frigøre arbejdskraft til den private sektor, der i dag må afvise ordrer pga. mangel på arbejdskraft. Reduktionen i den offentlige beskæftigelse kunne være en naturlig konsekvens af kommunalreformen, der burde hæve produktiviteten i kommunerne. Skattesystemet ville i højere grad motivere til at arbejde ekstra og mere effektivt, hvilket også er relevant i forhold til manglen på arbejdskraft. Herudover ville det blive mere attraktivt at uddanne og dygtiggøre sig, ligesom det med en øverste marginalsat på 34 pct. ville blive nemmere at tiltrække dygtige udlændinge til det danske arbejdsmarked. Ideen med brugerbetaling er hensigtsmæssig i forhold til danskernes ønske om bedre velfærdsservice.

Statsminister Poul Schlüter og daværende skatteminister Anders Fogh Rasmussen fremlagde i maj 1989 “Danmarkshistoriens største økonomiske plan” – også kendt som “Århundredets plan”. Udgangspunktet for planen var: “Den offentlige sektor er for stor, skattetrykket er for højt, og der er ikke tilstrækkelig fremgang i den private sektor.”¹

Århundredets plan fokuserede bl.a. på at reducere marginalsatserne på arbejde, ligesom selskabsskattesatsen også skulle sænkes. Derudover blev der lagt op til en reduktion af den offentlige sektors størrelse samt øget brugerbetaling.

Århundredets plan kom i en tid med store skattereformer – bl.a. i USA og Sverige

Planen kom i en periode, hvor en række lande gennemførte omfattende skattereformer, herunder Storbritannien, USA og Sverige. Mange af disse landes reformer var skatteomlægninger, der bl.a. reducerede fradrag og marginalsatserne. Århundredets plan var også inspireret af denne globale tendens. Og hvad angår ændring i marginalsat og dermed forventet effekt på arbejdsudbuddet kan reformen sammenlignes med den amerikanske 1986-reform (reduktion i øverste marginalsat fra 55 til 38 pct.) og den svenske 1991-reform (fra 85 til 50 pct.). Begge reformer var skatteomlægninger. Sidstnævnte er siden blevet omtalt som “Tax reform of the century”².

1. fase: Skattelettelser på 2,3 pct. af BNP

Planen var delt op i to faser: 1. fase indeholdt skattelettelser for i alt 4,3 pct. af BNP, hvilket svarer til 74 mia. kr. i 2007-niveau³. Skattelettelserne skulle indføres i perioden 1990-94 og i

¹ Planen – ny vækst og fremgang. Finansministeriet. Maj 1989.

² Martin Ljunge og Kelly Ragan. “Labor Supply and the Tax Reform of the Century”, Working Paper, University of Chicago.

³ Finansministeriet: Økonomisk Redegørelse, maj 2007.

denne periode ville den øverste marginalskat blive reduceret fra 68 til 52 pct. Der var skatte- og afgiftsstramninger for 2 pct. af BNP. Skattestramningerne bestod bl.a. af lavere skatteværdi af rentefradrag og fagforeningsfradrag samt højere grønne afgifter. Finansieringen kom derudover fra en reduktion i den offentlige sektors størrelse samt øget brugerbetaling (på fx vejbenyttelse). Det offentlige forbrug skulle således i perioden 1990-1994 reduceres med 1½ pct. årligt i faste priser. Ud over lavere skat på arbejde blev der også lagt op til en skatteomlægning på selskabsskatteområdet, der ville sænke selskabsskattesatsen med 15 pct.point (finansieret af en stramning af afskrivningsreglerne) samt en reduktion af beskatningen af positiv og negativ kapitalindkomst fra op til 56 pct. til en flad sats på 40 pct. Der blev ikke indregnet et finansieringsbidrag fra de dynamiske effekter, der ville følge af marginalskattelettelse. Samlet set var der tale om en nettoskattelettelse på 2,3 pct. af BNP (39 mia. kr. i 2007) og den samlede plan budgetterede med en overfinansiering på 0,2 pct. af BNP.

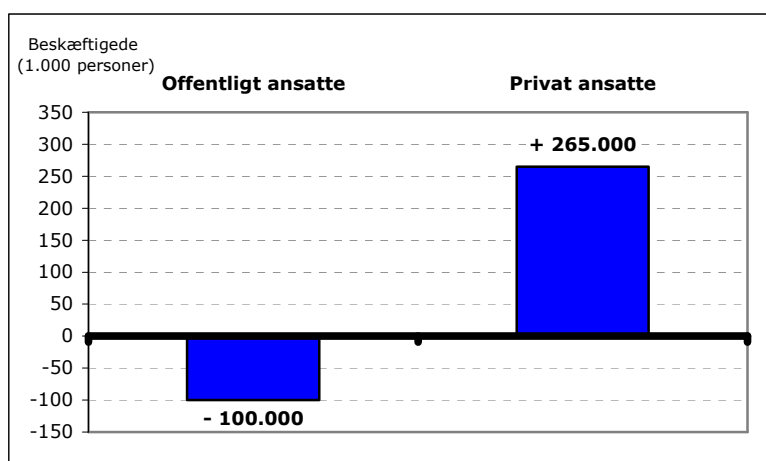
2. fase: yderligere skattelettelse for 6 pct. af BNP

2. fase skulle løbe fra 1995 til 2000, og ville indebære en reduktion i skattetrykket på yderligere 6 pct. af BNP eller 100 mia.kr. I løbet af 10 år (dvs. i år 2000) ville der være skabt et samlet råderum til skattelettelse på ca. 8 pct. af BNP svarende til 145 mia.kr. (i 2007-niveau).

Fald i offentlig beskæftigelse på 100.000 personer over 10 år

Reduktionen i skattetrykket fulgte af den reduktion i udgiftstrykket på 13 pct. af BNP, der ville være en konsekvens af den ændrede udgiftspolitik frem til 2000. For hele perioden 1990-2000 under ét ville det offentlige forbrug falde med gennemsnitligt 1½ pct. årligt (målt i faste priser). Herudover skulle de samlede udgifter til overførselsindkomster (eksklusive dagpenge) ikke vokse hurtigere end prisstigningstakten. Udgiftspolitikken skulle medføre et fald i den offentlige beskæftigelse på 100.000 personer i perioden 1990-2000, mens den private beskæftigelse ifølge planen ville vokse med 265.000 personer.

Figur 1 - Ændring i beskæftigelse 1990-2000

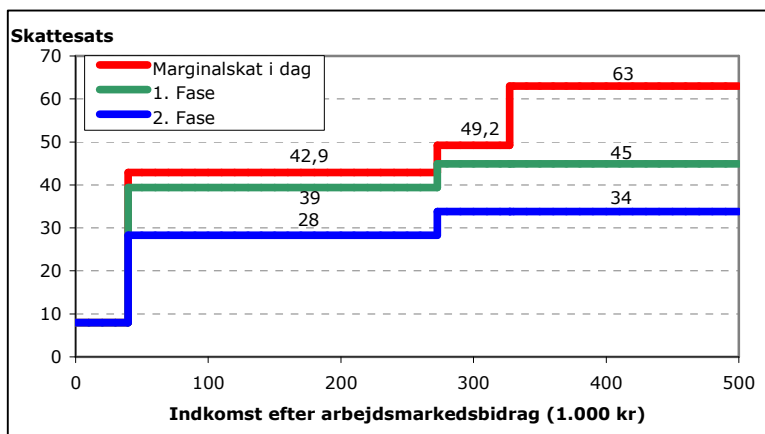
2007-version af Århundredets Plan: 34 pct. i marginalskat ved fuld indfasning

CEPOS har i forbindelse med bogen "På ret kurs - Et tilbageblik på systemskiftet i 1982"⁴ beregnet en 2007-version af Århundredets plan. Dvs. størrelsen af skattelettelsen er beregnet på 2007-niveau og ændringerne i skattesystemet i planen er søgt overført til skattesystemet i

⁴ Henrik Gade Jensen et. al. (red.) (2007). På ret kurs - Et tilbageblik på systemskiftet i 1982, People's Press.

2007. Første fase, der ville løbe i perioden 2008-2012, ville indebære en marginalskat på 45 pct. (op til 63 pct. i dag) for personer med indkomst over mellemskattegrænsen. For personer med indkomst under mellemskattegrænsen udgør marginalskatten 39 pct. (mod 43 pct. i dag)

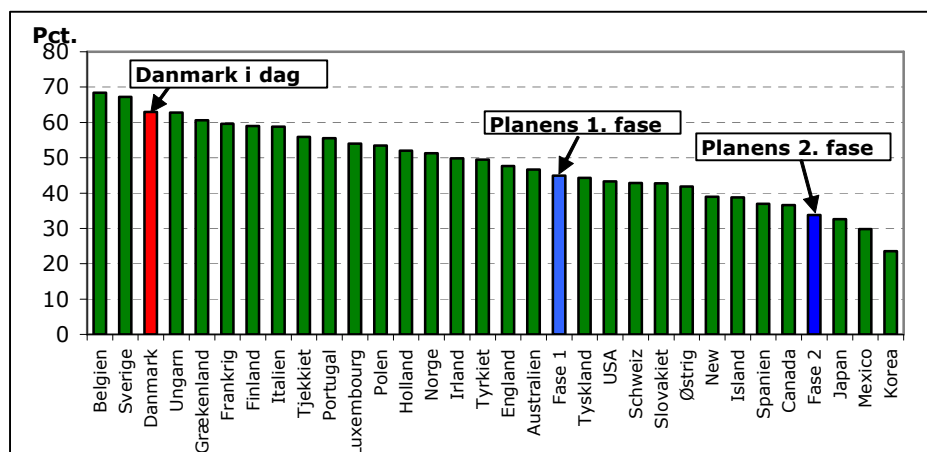
Figur 2 - 2007-version af Århundredets Plan

Kilde: Skatteministeriet og egne beregninger

En 2007-version af planen vil ved en fuld indfasning (2. fase ville løbe i perioden 2013-2018) reducere den øverste marginalskat yderligere til 34 pct. Dermed ville Danmark have en øverste marginalskat, der ville være den 4. laveste i OECD og lavere end i England, USA og Schweiz. For personer med indkomst under mellemskattegrænsen udgør marginalskatten 28 pct.

Figur 3 - Marginalskat for personer med høje indkomster (167 pct. af gennemsnitsindkomsten)

Kilde: OECD

Fald i offentlig beskæftigelse på 100.000 personer relevant idag

I relation til at der i disse år gennemføres en kommunalreform med en række kommunesammenlægninger, ville det være relevant at reducere den offentlige beskæftigelse med 100.000 personer over 10 år. Det skal ses i forhold til en samlet offentlig beskæftigelse på ca. 800.000 personer. En sådan målsætning ville motivere kommunerne og resten af den offentlige sektor til at øge produktiviteten (herunder i administrationen, hvor der ifølge

Finansministeriet er beskæftiget 130.000 personer⁵), høste stordriftsfordele ved kommunesammenlægninger samt sende opgaver i udbud. En reduktion i den offentlige beskæftigelse på 100.000 personer over en 10-årig periode svarer til en samlet rationalisering på 12 pct. eller godt 1 pct. årligt. Dermed ville der blive frigjort arbejdskraft til den private sektor, der i dag må afvise ordrer grundet mangel på arbejdskraft.

Brugerbetaling relevant i dag og ikke mindst fremover

Indførelsen af brugerbetaling er også en idé, som er relevant i forhold til de udfordringer, Danmark står over for. Dels vil det kunne dæmpe efterspørgslen efter mange ydelser, der i dag er gratis. Dels er det ikke realistisk at finansiere den voksende efterspørgsel efter velfærdsservice (pleje, omsorg, sundhed mv.) i fremtiden gennem øgede skatter. Skattefinansiering vil reducere arbejdsudbuddet, ligesom højproduktive personer og virksomheder får incitament til at fravælge Danmark til fordel for lande med lavere skatter. I stedet bør forbedringer i velfærdsstandarder betales af den enkelte gennem brugerbetaling, hvad enten det er offentlige eller private virksomheder, der leverer ydelsen.

Århundredets Plan ville ruste Danmark til de fremtidige udfordringer

Planen ville ved en gennemførelse i dag bidrage væsentligt til håndteringen af de udfordringer, det danske samfund står over for. Skattesystemet ville således i højere grad motivere til at arbejde ekstra og mere effektivt, hvilket er relevant i forhold til manglen på arbejdskraft. Herudover ville det blive mere attraktivt at uddanne og dygtiggøre sig, ligesom det med en øverste marginalskat på 34 pct. ville blive nemmere at tiltrække dygtige udlændinge til det danske arbejdsmarked. Nedsættelsen af selskabsskattesatsen til 18 pct. fra de nuværende 25 pct. ville stille Danmark stærkt i den globale skattekonkurrence på virksomhedsområdet.

⁵ Finansministeriet: Budgetredegørelse 2003

Appendix

I dette appendix gennemgås Århundredets Plan mere udførligt.

Dette afsnit omhandler skatteomlægningens 1. fase, der skulle gennemføres i perioden 1990-94. I afsnit 1.1 redegøres for lettelser i person- og selskabsbeskatningen, mens der i afsnit 1.2 redegøres for finansieringsdelen. I afsnit 1.3 redegøres der kort for reformen af kapitalindkomstbeskatningen.

Nedenfor i tabel 1 fremgår hovedelementerne i skatteomlægningens 1. fase.

Tabel 1 – Skatteomlægningens hovedelementer (1. fase)

	Procent af BNP	2007-priser og lønninger
Nedsættelse af statslige personskattesatser	-2,4 pct.	-41,3 mia. kr.
Nedsættelse af kommunale personskattesatser	-0,8 pct.	-14,1 mia. kr.
Nedsættelse af erhvervsskattesatserne	-0,6 pct.	-10,3 mia. kr.
Nedsættelse af afgifter	-0,5 pct.	-8,1 mia. kr.
Nedsættelse af skattesatser i alt	-4,3 pct.	-73,7 mia. kr.
Omlægning af afskrivningsregler	0,4 pct.	7,1 mia. kr.
Skattegrundlaget gøres bredere	1,0 pct.	17,3 mia. kr.
Forøgelse af afgifter m.m.	0,6 pct.	11,1 mia. kr.
Brugerbetaling	0,9 pct.	15,8 mia. kr.
Statslige besparelser	0,7 pct.	11,3 mia. kr.
Kommunale besparelser	0,8 pct.	14,1 mia. kr.
Finansiering i alt	4,5 pct.	76,5 mia. kr.
Overfinansiering i alt	0,2 pct.	2,8 mia. kr.

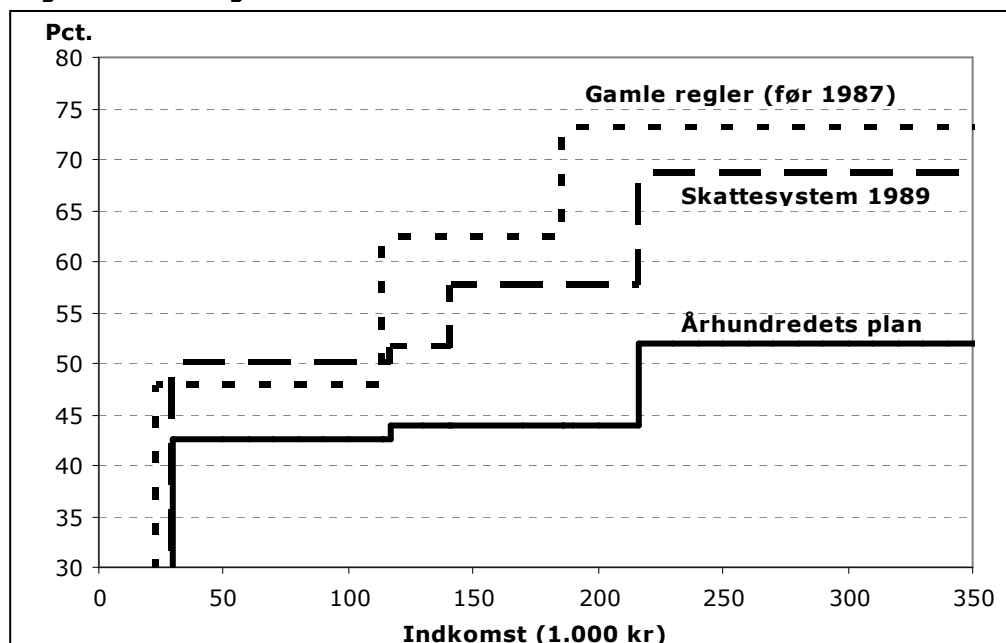
Kilde: Planen; Statistikbanken.dk/NAT01; Økonomisk Redegørelse maj 2007

1.1 Skatte og afgiftslettelser

Personskattesatserne skulle sænkes med 3,2 pct. af BNP, hvilket ville betyde en sænkning af den øverste marginalskat med 16 pct.point fra 68 til 52 pct. i perioden fra 1989-1994⁶. Motivationen herfor var, at man ville tilskynde danskerne til at øge arbejdsudbuddet. Dette ville samtidig dæmpe lønstigningerne⁷, forbedre konkurrenceevnen og dermed bidrage til håndteringen af en af tidens store udfordringer: underskuddet på betalingsbalancens løbende poster. Det blev vurderet, at ca. 30 pct. af lettelsen i personbeskatningen ville vende tilbage til de offentlige kasser som følge af de positive udbudseffekter. Dette tilbageløb til de offentlige finanser blev ikke indregnet i finansieringen. I figur 1 nedenfor er vist skattesystemet, som det ville se ud efter indfasning af 1. fase ("Århundredets plan"). Herudover er i figur 1 angivet, hvordan skattesystemet så ud i 1989 samt hvordan reglerne var før skattereformen fra 1987, der sænkede den øverste marginalskat fra 73 til 68 pct.

⁶ Dette skulle ske ved sænkning af den statslige 22 pct.-skat til 18 pct; fjernelse af 6 pct.skatten; nedsættelse af 12 pct.-skat til 8 pct.; kommunalskat sænket med 2 pct-enheder.

⁷ Regeringen opfordrer i sin publikation arbejdsmarkedets parter til at dæmpe lønstigningerne i takt med, at planen og marginalskattelettelserne gennemføres. Det foreslås også, at ministrenes lønninger bliver reduceret med 20 pct. for den del, der ligger over 500.000 kr.

Figur 1 - Ændring i skattesatser

Kilde: Dansk Økonomi i 90'erne, s. 29

Erhvervs- og selskabsskatterne skulle sænkes med 0,6 pct. af BNP, hvilket svarede til 15 pct.point fra 50 til 35 pct. Begrundelsen herfor var, at det skulle være mere attraktivt at gennemføre investeringer, ligesom det skulle blive mere attraktivt for udenlandske virksomheder at placere sig i Danmark. Det bemærkes, at man i planen var ganske opmærksom på skattekonkurrencen på selskabsskatteområdet.

Afgiftslettelse blev foreslået for hvad der svarer til 0,5 pct. af BNP. Dette især med fokus på at mindske grænsehandelen ved at sænke afgifterne på benzin og andre særlig mobile varer.

1.2 Finansiering

Finansiering af planen skulle ske ved skattestramninger (udvidelse af skattebase, omlægning af afskrivningsregler og forøgelse af afgifter) svarende til godt 2 pct. af BNP, øget brugerbetaling svarende til 0,9 pct. af BNP og offentlige besparelser for knap 1,5 pct. af BNP.

Udvidelse af skattebasen (svarende til ca. 1 pct. af BNP). Befordringsfradraget skulle begrænses, mens der blev foreslået fjernelse af fradrag til bl.a. følgende udgifter: 1) faglige kontingenter for lønmodtagere, 2) arbejdsgiverkontingent til interesseorganisationer mv. og 3) A-kasse administration.

Omlægning af afskrivningsreglerne (ca. 0,4 pct. af BNP) bestod hovedsageligt i omlægninger, der skulle føre Danmarks regelsæt på linje med de øvrige lande i Vesteuropa.

Forøgelse af afgifter (ca. 0,6 pct. af BNP) bestod i indførelsen af en vandafgift og en forøgelse af diesel- og vægtafgiften. Herudover skulle der ske en forhøjelse af arbejdsmarkedsbidraget for den finansielle sektor (det der i dag kaldes lønsumsafgift), som delvis kompensation for de betydelige fordele, denne sektor ville få ved nedsættelsen af selskabsskattesatsen fra 50 til 35 pct.

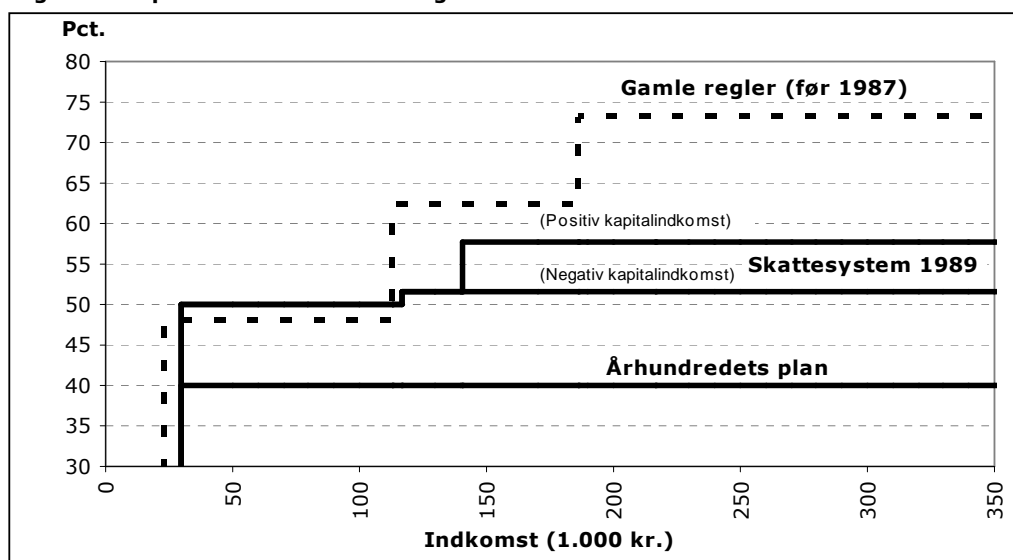
Øget brugerbetaling (ca. 0,9 pct. af BNP). Egenfinansiering af offentlige ydelser indførtes både med finansieringsmæssigt, men også adfærdsregulerende sigte. En dagpengereform skulle give arbejdsmarkedets parter et større økonomisk medansvar for ledighedsudviklingen. Herudover skulle arbejdsgivere dække en større del af de offentlige udgifter i forbindelse med arbejdsskader for at øge arbejdsgivernes incitament til at forbedre sikkerhed og arbejdsmiljø. På trafikområdet skulle der indføres afgifter på motorveje eller større broer mellem landsdele.

Besparelser i den offentlige sektor (1,5 pct. af BNP, hvoraf 0,7 pct.point kommer fra statslige besparelser og 0,8 pct.point fra kommunale besparelser). For perioden 1990-94 skulle det offentlige forbrug falde med gennemsnitligt 1½ pct. årligt i faste priser. Besparelserne skulle bl.a. hentes ved, at det offentlige personaleforbrug skulle reduceres med 10.000 årsværk i hvert af årene 1990-1993. Statens personaleforbrug reduceres med 3.000 personer årligt, mens den øvrige reduktion på 7.000 personer årligt skulle finde sted i den kommunale sektor. Målsætningen var at opnå produktivetsforbedringer så færre ansatte kunne producere det samme eller mere. Anlægsudgifterne fastholdes indtil 1993 på uændret niveau i faste priser.

1.3 Kapitalindkomstbeskatningen

Også kapitalindkomstbeskatningen skulle ifølge planen omlægges, så det blev mere attraktivt at spare op og mindre attraktivt at stifte gæld. I figur 2 ses effekten af de nye regler for kapitalindkomstbeskatning ("Århundredets plan" i figur 2), der betyder at satsen sænkes til 40 pct. for al kapitalindkomst (såvel positiv som negativ kapitalindkomst). Dermed blev der lagt op til en yderligere reduktion i beskatningen af negativ kapitalindkomst (skatteværdien af rentefradraget) fra 51 til 40 pct. Denne reduktion i rentefradraget kunne finansiere lettelsen i beskatningen af den positive kapitalindkomst⁸ og fremstår dermed som provenuneutral. Det bemærkes i øvrigt, at i forbindelse med skattereformen i 1987 blev kapitalindkomstbeskatningen sænket betragteligt. Beskatningen af negativ kapitalindkomst faldt fra 73 til 51 pct., mens marginalsatten på positiv kapitalindkomst faldt fra 73 til 56 pct. I dag udgør den øverste marginalsat for beskatning af positiv kapitalindkomst 59,7 pct.

Figur 2 - Kapitalindkomstbeskatning

Kilde: Dansk Økonomi i 90'erne, s. 31

⁸ Positiv kapitalindkomst er fx renteindtægter.

2. Fase 2 af Schlüters plan 1995-2000

Flere strukturelle elementer i århundredets plan ventes først at få fuld virkning på længere sigt. Det drejer sig dels om effekten af skattelettelserne og dels om udgiftspolitikken, der på sigt ville medføre en mærkbar reduktion af udgiftstrykket. Derfor blev der også lavet en fremskrivning af det økonomiske forløb helt indtil år 2000. 2. fase af planen løb fra 1995 til 2000.

Som det fremgår af tabel 2 ville en gennemførelse af planen give en sænkning af skattetrykket med 8,5 pct.point i forhold til det grundforløb, man forventede med uændrede regler. I næste afsnit ses på, hvordan det reducerede skattetryk kunne udmøntes i lavere marginalskat. Udgiftstrykket ville blive sænket med 13,3 pct.point bl.a. fordi det offentlige forbrug for hele perioden 1990-2000 ville falde med gennemsnitligt 1½ pct. årligt målt i faste priser.

I relation hertil ville den offentlige beskæftigelse falde med 100.000 personer i perioden 1990-2000, mens den private beskæftigelse ville vokse med 265.000 personer. Den samlede beskæftigelse ville for hele perioden 1990-2000 vokse med 165.000 personer, mens arbejdsløsheden ville falde 5,0 pct. af arbejdsstyrken.

Tabel 2 – Ændringer i centrale nøgletal

	Grundforløb	Planen	Forskel (isoleret effekt af Planen)
----- (Beregnete størrelser for år 2000) -----			
Skattetryk (pct. af BNP)	50,3 pct.	41,8 pct.	(-) 8,5 pct. point
Udgiftstryk (pct. af BNP)	58,4 pct.	45,1 pct.	(-) 13,3 pct. point
Arbejdsløshed (pct. af arbejdsstyrke)	7,0 pct.	5,0 pct.	2 pct. lavere arbejdsløshed
----- (Ændringer i perioden 1990-2000) -----			
Vækst i samlet beskæftigelse (1.000 pers.)	88,7	165,3	(+) 76.600 beskæftigede
- offentlig (1.000 pers.)	44,4	-100,1	(-) 144.500 offentlige
- privat (1.000 pers.)	44,3	265,4	(+) 221.100 private
Arbejdsstyrke (1.000 pers.)	24,2	43,2	(+) 19.000 i arbejdsstyrken

Kilde: Dansk økonomi i 90'erne, bilagstabel 2

3. Århundredets plan – 2007-version

I det følgende er beregnet en 2007-version af "Århundredets plan". Dette gøres for at illustrere, hvorledes planen kunne se ud, hvis den skulle gennemføres i dag.

3.1 Skatteomlægning – 1. fase (2008-2012)

1. fase vil en 2007-version skulle løbe over årene 2008 til 2012.

Lettelse af personskatter (ca. 3,2 pct. af BNP eller 54,7 mia. kr. i 2007). I den oprindelige plan var der udover bundfradraget ét progressionstrin. I 2007-versionen svarer dette trin til mellemskatten, der opretholdes i sin nuværende form⁹.

⁹ I den oprindelige plan var der yderligere et progressionstrin. Størrelsen var dog blot på 1,5 pct. point og der ses derfor bort fra dette.

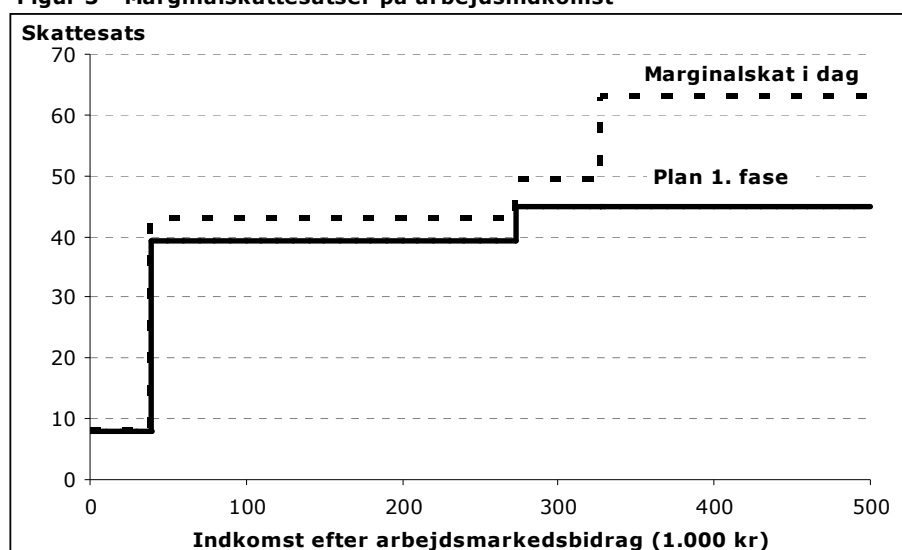
Tabel 3 – Personskattelettelser

	Ændring	Provenuvirkning (mia. kr.)
Fjernelse af topskat	(-) 15,0 pct. point	17,8
Lettelse af kommuneskat	(-) 2,0 pct. point	14,2
Lettelse af bundskat	(-) 2,7 pct. point	22,7
Personskattelettelser i alt		54,7

Kilde: Skatteministeriet og egne beregninger

Det er muligt at fjerne topskatten, lette kommuneskatten med 2,0 pct.point og sænke bundskatten med 2,7 pct.point inden for et råderum på 55 mia.kr., se tabel 3 og figur 3. Samlet set betyder dette, at den højeste marginalsattesats sænkes fra 63 til 45 pct. - en lettelse på 18 pct.point. Marginalskatten for personer, der ligger under den nuværende mellemskattegrænse, vil ende på 39 pct. Skattelettelsen vil føre til en stigning i arbejdsudbuddet på ca. 40.000 personer. Velstandseffekten af en sådan udvidelse af arbejdsudbuddet svarer til en stigning i BNP på ca. 1,4 pct.

Den øverste marginalskat på 44,9 pct. ville herefter være lavere end OECD-gennemsnittet på 49 pct., lige over niveauet i USA på 43 pct., men lavere end i England på 48 pct.

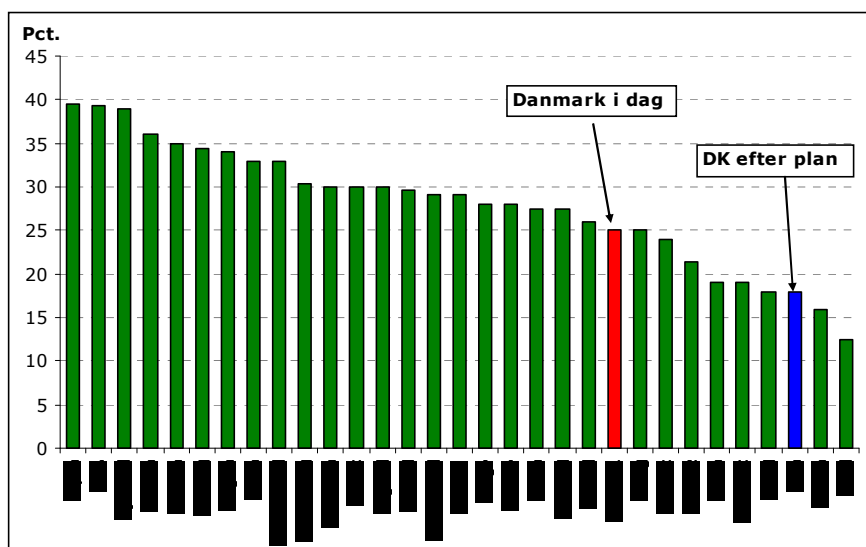
Figur 3 - Marginalskattesatser på arbejdsindkomst

Kilde: Skatteministeriet og egne beregninger

Lettelse af selskabs- og erhvervsskatter (ca. 0,6 pct. af BNP eller 10,3 mia. kr. i 2007). I 1. fase var der afsat et råderum til lavere selskabsskat svarende til 10 mia.kr. Nedsættelse af selskabsskatten med 1 pct.point indebærer et umiddelbart provenutab på ca. 1,5 mia. kr.¹⁰ Derfor vil der i alt være mulighed for at sænke selskabsskatten med 7 pct.point, fra 25 pct. i dag til 18 pct. Dermed ville Danmark have den 3. laveste selskabsskattesats i OECD (se figur 4).

¹⁰ Svar på §20-spørgsmål S3333 (2005)

Figur 4. Selskabsskatteprocent i OECD samt Danmark efter gennemførelse af plan

Anm.: OECD-tal for 2006. Danmark tal for 2007.
Kilde: OECD og Skatteministeriet

Herudover er der i planens 1. fase angivet et råderum til nedsættelse af afgifter på ca. 0,5 pct. af BNP eller 8,1 mia. kr. i 2007.

3.2 Finansiering af 1. fase

Udvidelse af skattebasen (ca. 1,0 pct. af BNP eller 17 mia. kr. i 2007). I planen fra 1989 foreslåes det at fjerne en række ligningsmæssige fradrag for at opnå budgetforbedringen. I 2007 vil en afskaffelse af fradrag for følgende udgifter give øget provenu på i alt knap 17 mia. kr.¹¹: A-kasse¹² (ca. 3,9 mia. kr.), fagforeningskontingenter (ca. 2,6 mia. kr.), arbejdsgiveres faglige kontingenter (ca. 0,3 mia. kr.)¹³, befodringsfradrag (3,9 mia.kr.), mens en reduktion af skatteværdien af rentefradraget fra 33,3 til 23 pct. ville bidrage med en budgetforbedring på ca. 6 mia.kr.

Tabel 4 - Ændrede skattefradrag

	Provenu-gevinst
A-kasse kontingent (ekskl. efterlønsbidrag)	3,9 mia. kr.
Fagforeningskontingenter	2,6 mia. kr.
Reduktion af skatteværdi af rentefradrag	6,0 mia. kr.
Frdrag for arbejdsgiveres faglige kontingenter	0,3 mia. kr.
Befodringsfradrag	3,9 mia. kr.
I alt	16,7 mia. kr.

Kilde: Skatteministeriet og §20-spg S1 2002-2003

Statslige og kommunale besparelser (1,5 pct. af BNP svarende til 25,4 mia. kr. i 2007). En årlig realvækst i det offentlige forbrug på minus 1½ pct. ville medføre en budgetforbedring på knap 33 mia.kr. i perioden 2008-12. En sådan rammereduktion ville medføre en øget tilskyndelse for den offentlige sektor til at effektivisere og sende opgaver i udbud.

¹¹ Kilde: Skatteministeriet

¹² Ekskl. efterlønsbidrag

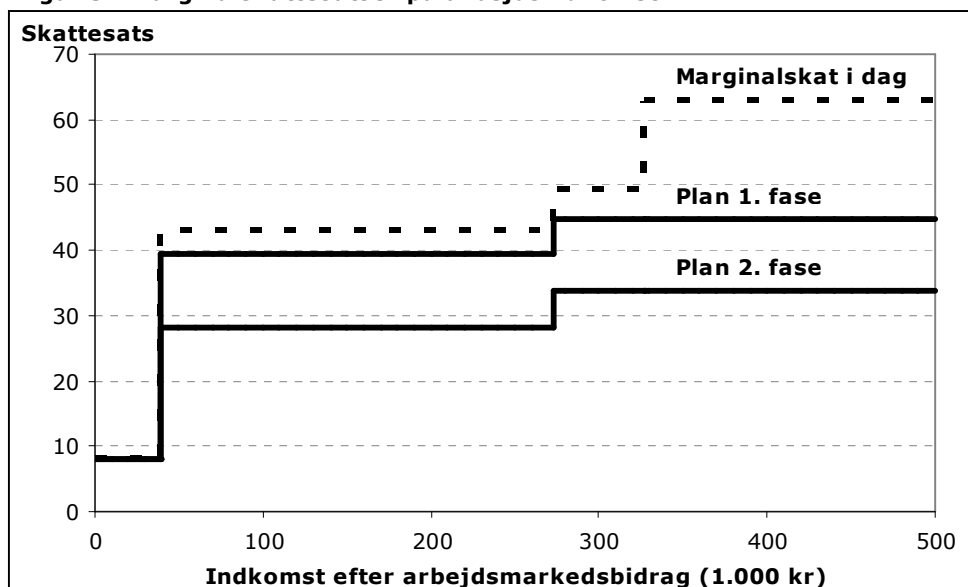
¹³ Kilde: §20-spørgsmål S1 2002-2003

Herudover ville en 2007-version af planen indebære øget brugerbetaling for ca. 0,9 pct. af BNP svarende til 16 mia. kr., en stramning af afskrivningsreglerne for ca. 0,4 pct. af BNP eller 7 mia. kr. samt en forøgelse af afgifter på ca. 0,6 pct. af BNP eller 11 mia. kr.

3.3 Skatteomlægning – 2. fase (2013-18)

I 2. fase af planen medfører offentlige besparelser, at der skabes råderum til skattelettelser for yderligere 6 pct. af BNP. Dvs. et råderum på 8 pct. af BNP set over hele perioden. For det samlede råderum kan den øverste marginalskat nedbringes til 34 pct., mens personer med indkomster under den nuværende mellemskattegrænse (270.000 kr.) vil have en marginalskat på 28 pct., se figur 5.

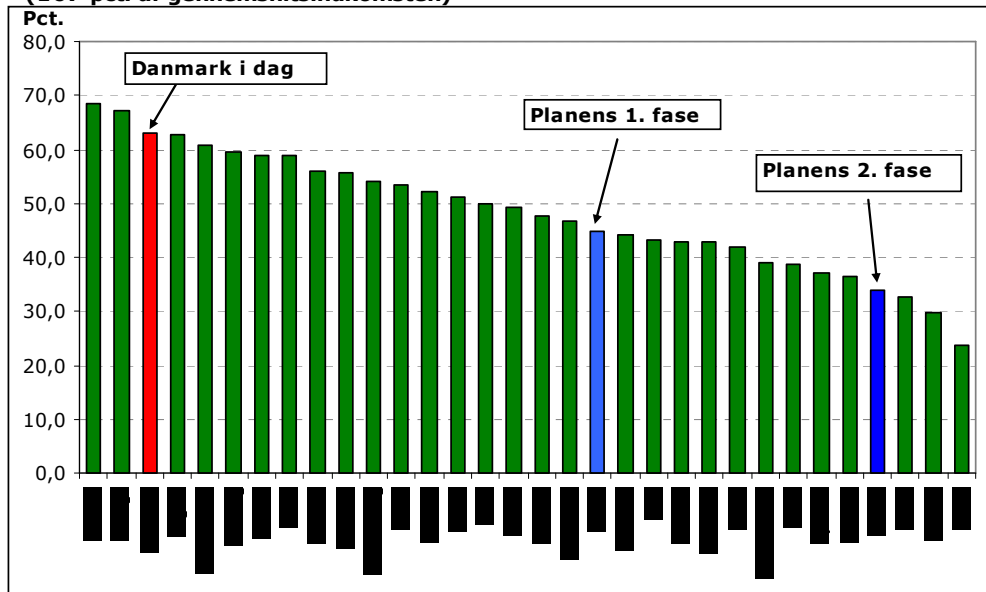
Figur 5 - Marginalskattesatser på arbejdsindkomst

Kilde: Skatteministeriet og egne beregninger

Efter gennemførelsen af fase 2 ville Danmark med 34 pct. have den 4. laveste marginalskat i OECD (se figur 6). I dag har Danmark med 63 pct. den 3. højeste marginalskat i OECD.

**Figur 6 - Marginalskat for personer med høje indkomster
(167 pct. af gennemsnitsindkomsten)**

Kilde: OECD